

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9864** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу решение от 28.08.2012
г. по н.а.х.д. № 19845/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 106 състав. С
обжалваното решение е отменено НП № СО-Р-М-11-26-403 от 26.07.2011 г. на кмета
на Столична община, с което на основание чл. 83, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН вр. чл. 80, ал.
10 и чл. 85а, ал. 1, т. 6 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните,
информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на
територията на Столична община (Наредбата) на [фирма] е наложена имуществена
санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение на чл. 36, ал. 1 от
Наредбата.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, като постановено при
нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от
НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Излагат се доводи, че при издаване на
наказателното постановление са съобразени разпоредбите на чл. чл.233, 238 ЗУТ,
чл.83 ЗАНН и чл. 22, ал.4 ЗМСМА. Приетата на основание чл. 56, ал. 2 от ЗУТ
Наредба от Столичен общински съвет не е в противоречие на разпоредбите на закона,

поради което СОС е действал в рамките на предоставената му компетентност, предвиждайки имуществена санкция за нарушение на подзаконовите нормативни актове по прилагане на ЗУТ, какъвто е и процесният случай. Поддържа се, че в АУАН и в НП са описани обстоятелствата, при които е установено нарушението, а в хода на производство не са представени доказателства, които да доказват наличие на разрешение за поставяне на рекламен елемент. В заключение касаторът иска от съда да отмени обжалваното решение.

Ответната страна – [фирма], чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е приел, че действително на кръстовището на [улица]с [улица]е разположен телефонен шлем с поставено на него рекламно послание, като за последното липсва издадено разрешение за рекламна дейност.

При постановяване на решението СРС не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Съдът споделя крайните изводи на СРС за отмяна на наказателното постановление. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение, което засяга правото на защита на наказаното лице – не е посочена дата на извършване на твърдяното административно нарушение. Наказващият орган неправилно е приел за дата на нарушението датата на извършена проверка. Нарушението - поставяне на рекламен елемент се осъществява чрез реализиране на определено действие в точно определен момент, който очевидно предхожда този на проверката.

Освен това, в административно-наказателното производство не са събрани доказателства за конкретния извършител на нарушението, а в АУАН и НП не е посочено въз основа на какви обстоятелства е счетено, че именно [фирма] е поставило рекламния елемент.

Неспазването на чл. 42, т. 3 и т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т.6 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл. 59-63 ЗАНН следва да установява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното

постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено. Отделно от това, констатираното нарушение пречи да се определи началният момент, от който започват за текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Поради съвпадане на крайните изводи на настоящата инстанция с тези на СРС, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, IV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НО, 106 състав по адм. дело 19845/2011г.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.